

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/280/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613201864
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8613201864.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Moniky Juskovej v právnej veci žalobcu CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Mesto, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČ: 264 29 705, zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/X, XXX XX F., o zaplatenie 476,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 2C/89/2013-42 zo dňa 02.02.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, v tejto časti zrušuje rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavuje.

Vo zvyšku potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalobca nemá právo na náhradu trov vo vzťahu k zastaveniu konania a ani na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému trovy konania nepriznal rozhodnúc taktiež o tom, že žalobca nemá právo na ich náhradu.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaným návrhom na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie:

- zmenkovej sumy vo výške 476,87 Eur,
- zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 896,87 Eur od 6.11.2010 do 17.2.2011, čo predstavuje sumu 233,19 Eur, zo sumy 866,87 Eur od 18.2.2011 do 21.3.2011, čo predstavuje sumu 69,39 Eur, zo sumy 836,87 Eur od 22.3.2011 do 19.4.2011, čo predstavuje sumu 60,67 Eur, zo sumy 806,87 Eur od 20.4.2011 do 19.5.2011, čo predstavuje sumu 60,52 Eur, zo sumy 776,87 Eur od 20.5.2011 do 21.6.2011, čo predstavuje sumu 64,09 Eur, zo sumy 746,87 Eur od 22.6.2011 do 20.7.2011, čo predstavuje sumu 54,15 Eur, zo sumy 716,87 Eur od 21.7.2011 do 21.8.2011, čo predstavuje sumu 57,35 Eur, zo sumy 686,87 Eur od 22.8.2011 do 18.9.2011, čo predstavuje sumu 48,08 Eur, zo sumy 656,87 Eur od 19.9.2011 do 16.10.2011, čo predstavuje sumu 45,98 Eur, zo sumy 626,87 Eur od 17.10.2011 do 21.11.2011, čo predstavuje sumu 56,42 Eur, zo sumy 596,87 Eur od 22.11.2011 do 6.12.2011, čo predstavuje sumu 22,38 Eur, zo sumy 566,87 Eur od 7.12.2011 do 18.1.2012, čo predstavuje sumu 60,94 Eur, zo sumy 536,87 Eur

od 19.1.2012 do 15.2.2012, čo predstavuje sumu 37,58 Eur, zo sumy 506,87 Eur od 16.2.2012 do 15.3.2012, čo predstavuje sumu 36,75 Eur, zo sumy 476,87 Eur od 16.3.2012 do zaplattenia, - 6 % ročného úroku zo zmenkovej 896,87 Eur od 6.11.2010 do 17.2.2011, čo predstavuje sumu 9,90 Eur, zo sumy 866,87 Eur od 18.2.2011 do 21.3.2011, čo predstavuje sumu 4,57 Eur, zo sumy 836,87 Eur od 22.3.2011 do 19.4.2011, čo predstavuje sumu 4,00 Eur, zo sumy 806,87 Eur od 20.4.2011 do 19.5.2011, čo predstavuje sumu 3,99 Eur, zo sumy 776,87 Eur od 20.5.2011 do 21.6.2011, čo predstavuje sumu 4,23 Eur, zo sumy 746,87 Eur od 22.6.2011 do 20.7.2011, čo predstavuje sumu 3,57 Eur, zo sumy 716,87 Eur od 21.7.2011 do 21.8.2011, čo predstavuje sumu 3,78 Eur, zo sumy 686,87 Eur od 22.8.2011 do 18.9.2011, čo predstavuje sumu 3,17 Eur, zo sumy 656,87 Eur od 19.9.2011 do 16.10.2011, čo predstavuje sumu 3,03 Eur, zo sumy 626,87 Eur od 17.10.2011 do 21.11.2011, čo predstavuje sumu 3,72 Eur, zo sumy 596,87 Eur od 22.11.2011 do 6.12.2011, čo predstavuje sumu 1,48 Eur, zo sumy 566,87 Eur od 7.12.2011 do 18.1.2012, čo predstavuje sumu 4,02 Eur, zo sumy 536,87 Eur od 19.1.2012 do 15.2.2012, čo predstavuje sumu 2,47 Eur, zo sumy 506,87 Eur od 16.2.2012 do 15.3.2012, čo predstavuje sumu 2,42 Eur, zo sumy 476,87 Eur od 16.3.2012 do zaplattenia, - zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 2,99 Eur, - náhrady trov konania v časti trov právneho zastúpenia vo výške 87,14 Eur s DPH a v časti zaplatteného súdneho poplatku vo výške 28,50 Eur.

Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 22.04.2010 na zmenkovú sumu 899,87 Eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 6.11.2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 24.02.2010 (dátum vystavenia) na sumu 896,87 Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 06.11.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplatteniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 420,- Eur, pričom na zmenkovú sumu uhradil 420,- Eur a na úroky uhradil 0,0 Eur. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Žalobca žiadal, aby súd podľa čl. 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanému do 3 dní uhradiť žalovanú zmenkovú istinu s príslušenstvom. Nežiadal nariadiť pojednávanie a k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to výpis z obchodného registra a originál zmenky vystavenej žalovaným zo dňa 24.02.2010 na zmenkovú sumu 896,87 Eur.

Súd prvého stupňa mal za to, že v danom prípade boli splnené podmienky pre použitie Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Vychádzajúc z údajov uvedených v žalobcom predloženej zmenke súd prvého stupňa považoval za potrebné nariadiť vo veci ústne pojednávanie a to aj bez toho, aby o to požiadala niektorá zo strán, aj napriek tomu, že žalovaný tlačivo, ktoré mu bolo zaslané na vyplnenie, súdu, ako odpoveď, nepredložil. Žalovaný sa na súdom nariadený termín pojednávania neustanovil. Neustanovil sa taktiež žalobca, ktorý svoju ospravedlnil z dôvodu kolízie pojednávania a ktorý súdu taktiež vytýkal nesprávny procesný postup spočívajúci v tom, že nariadené bolo pojednávanie. Súd prvého stupňa uviedol, že bolo výlučne na ňom, aby posúdil potrebu nariadenia pojednávania. Považoval to za potrebné v súvislosti s posudzovaním vypíňovacieho práva k zmenke v spotrebiteľskom právnom vzťahu, ktorý vznikol medzi pôvodným veriteľom spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovaným.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za zistené, že dňa 24.02.2010 bola uzavretá písomná úverová zmluva č. 804000275, ktorou veriteľ - POHOTOVOSTĚ, s.r.o. poskytol úver vo výške 450,- Eur žalovanému ako fyzickej osobe. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť vo výške 888,- Eur v 12 mesačných splátkach po 74,- Eur počnúc dňom 22.03.2010. V zmluve nie je uvedený úrok, je uvedený len poplatok vo výške 438,- Eur, ktorý nie je konkretizovaný a v zmluve nie je uvedená ani RPMN ani priemerná hodnota RPMN. V zmluve je ďalej uvedené, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania.

Žalovaný dňa 24.02.2010 vystavil vlastnú zmenku, obsahom ktorej je jeho záväzok zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu 896,87 Eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 6.11.2010. Predmetná zmenka bola

žalovaným vystavená ako vistazmenka a bola opatrená doložkami „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, pričom za miesto platenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Z rubovej strany zmenky vyplýva, že spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. indosovala zmenku na rad žalobcu. Listina má znaky vzorového tlačiva, do ktorého boli rukou vpísané údaje: dátum a miesto vystavenia, identifikačné údaje vystaviteľa, jeho podpis. Zmenková suma vyjadrená číslom aj slovami a dátum začiatku úročenia zmenkového úroku sú v listine uvedené odlišným strojovým písmom ako zvyšok vzorového tlačiva.

Súd prvého stupňa uviedol, že je mu z jeho činnosti známe, že k vyplneniu zmenky došlo na základe Všeobecných úverových podmienok pôvodného veriteľa, ktoré obsahujú dohodu o vyplnení zmenky. V nich sa uvádza: „na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúcej z úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystaviteľ vystavil dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavených zmeniek zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Remitent má právo uplatniť si celý svoj peňažný nárok vyplnením ktorejkoľvek zmenky. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na prvej zo zmeniek remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na prvej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, keď v zmysle bodu 4 týchto podmienok sa stal splatný celý dlh.“

Súd skúmal, či zmenka spĺňa náležitosti v zmysle zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch a dospel k záveru, že zmenka spĺňa formálne náležitosti § 75 tohto zákona.

Súdnej kontrole podrobil aj dohodu o vyplňovacom práve zmenky vyplývajúcu zo Všeobecných úverových podmienok remitenta nakoľko pri uzatváraní príslušnej úverovej zmluvy a v súvislosti s ňou vystavenej zmenky išlo o spotrebiteľský právny vzťah, a preto bolo potrebné aplikovať aj normy na ochranu práv spotrebiteľov.

Dohodu o vyplňovanom práve zmenky súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva o spotrebiteľskom úvere totiž nemá obligatórne náležitosti, ktoré sú uvedené v § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/ zákona č. 258/2001 Z. z., čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu poskytnutého úveru. Zmenka však túto skutočnosť nezohľadňuje a dokonca umožňuje aj vymáhať zmenkový úrok 0,25 % denne, čo je ročne 91,25 %. Nepochybne takýto zmenkový úrok je v rozpore so zásadou dobrých mravov, čo spôsobuje jeho neplatnosť (§ 39 Občianskeho zákonníka v návaznosti na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Dohoda o vyplňovanom práve zmenky bola uvedená vo VÚP, teda formulári, ktorý spracoval právny predchodca žalobcu a žalovaný nemal možnosť ich ovplyvniť. Nepochybne teda táto podmienka nebola individuálne dojednaná a nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa práve pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenia, ktoré sú v rozpore so zákonom (či už pre spomínanú neplatnosť dohody o zmenkovom úroku alebo pre dôsledok chýbajúcich obligatórnych náležitostí zmluvy). Uvedená zmluvná podmienka je teda neplatná s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak je neplatná dohoda o vyplňacom práve blankozmenky, neplatná je aj samotná zmenka.

Dohodu o vyplňacom práve blankozmenky a tým aj samotnú zmenku možno považovať za neplatnú aj pre obchádzanie zákona (§ 39 Občianskeho zákonníka). O obchádzanie zákona ide, ak právny úkon síce neodporuje výslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. V danom prípade vystavením zmenky sa právny predchodca žalobcu snažil vyhnúť posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy a aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch, dôsledkom čoho je, že žalovaný by veriteľovi mal vrátiť len sumu poskytnutého úveru pre nedodržanie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto postup žalobcu nemôže požívať právnu ochranu (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a keďže žalobca si uplatnil právo výslovne zo zmenky a tú súd považoval za neplatnú, jeho žalobu zamietol.

Ako ďalší dôvod zamietnutia žaloby súd prvého stupňa uviedol, že k vystaveniu zmenky došlo navyše aj v rozpore so zákonom, konkrétne § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. Podľa citovaného ustanovenia

v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje plniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplatenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práva zo zmenky.

Vyššie citované ustanovenie platí od 1.1.2008, teda platilo aj v čase vystavenia tejto zmenky. Podľa neho pri zabezpečovacej zmenke (čo je aj tento prípad) zmenková suma v čase vyplnenia zmenky nesmie presiahnuť aktuálnu výšku nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého úveru.

V danom prípade žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 450,- Eur, z čoho 30 % je 135,- Eur. Zmenka by mohla byť vystavená len na sumu 135,- Eur, vystavená však bola na 896,87 Eur. Zmenka je preto v rozpore so zákonom, a preto s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatným právnym úkonom.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovaným - § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, § 39, ustanovením §75 zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 4 ods. 1, 2, 3, 6.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

V dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je prekvapivým rozhodnutím. Prekvapivosť vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol. Zo strany súdu jeho konaním, ako aj rozhodnutím, došlo k porušeniu práva Európskej únie, konkrétne k porušeniu čl. 4, 5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007. Podľa čl. 5 ods. 1 tohto nariadenia, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné, súd preto nemohol nariadiť pojednávanie. Na rozhodnutie o nariadení pojednávania neboli splnené podmienky. Súd porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa nariadenia vykonané bez návrhu. Súdu predložil ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb., dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa vo vzťahu k navrhovateľovi ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. Vo veci mohli byť vznesené námietky voči zmenke. Pokiaľ tak urobené nebolo, mali byť akékoľvek iné námietky odmietnuté. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy, nie je možné ju spájať a podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Súd prvého stupňa predovšetkým ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., z ktorého vyplýva, že kto je žalovaný zo zmenky nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Z uvedeného jednoznačne vyplýva podľa žalobcu, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahu s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže urobiť žalovaný, tým menej tak môže robiť samotný súd. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/3/2008 zo dňa 22.10.2008. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči navrhovateľovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany odporcu a predovšetkým odporca v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na

preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu prevzal súd a suploval aktivitu odporcu. Súd prvého stupňa vyhodnotil zmenku ako vadnú zmenku, t.j. neplatný právny úkon. Uvedený záver súdu však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní zásadne neprípustné. Navyše žalobcovi nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. Žalobca poukázal na to, že vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa Zákona o spotrebných úveroch, a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka, ktorú uplatnil v konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, je teda platnou zmenkou a jeho nárok bol v celom rozsahu dôvodný.

Žalobca uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 33,20 eura bez DPH, za podané odvolanie a 8,39 eura bez DPH režijný paušál.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Po rozhodnutí súdu prvého stupňa, písomnosťou zo dňa 21.12.2015 žalobca vzal späť svoj návrh na začatie konania v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, čím si, ako uviedol, uplatňuje v konaní len zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne, viac neuplatňuje zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ale žiada súd priznať zmenkový úrok len v rozsahu 0,06 % denne.

Žalovaný na výzvu súdu nevyjadril nesúhlas s týmto dispozičným úkonom žalobcu. Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o pripustení späťvzatia v zmysle citovaného ust. § 208 O.s.p. ako aj na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 10 ods. 1 O.s.p., pripustil späťvzatie žaloby v súlade s dispozičným úkonom žalobcu, v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Vo zvyšku preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v rozsahu v akom bol napadnutý, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1 a 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na internete a úradnej tabuli 09.03.2016 a dospel k záveru, že žalobcom formulované odvolacie dôvody nie sú spôsobilé prívodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Súd prvého stupňa pre účely rozhodnutia o podanom návrhu vykonal potrebné dôkazy, z vykonaných dôkazov vyvodil správne skutkové závery a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa v celom rozsahu stotožňuje a na správne zdôvodnenie v celom rozsahu odkazuje.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa:

Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl pri aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil .

Po oboznámení sa s obsahom spisu, s výsledkami vykonaného dokazovania, so zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ako aj správne právne vec posúdil.

Pokiaľ žalobca namietal nesprávny postup súdu prvého stupňa spočívajúci v tom, že súd prvého stupňa na prejednanie veci nariadil pojednávanie, je potrebné uviesť, že konanie podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu má v zásade písomnú povahu. V tomto zmysle je možné námietky odvolateľa čiastočne akceptovať. Pojednávanie je v zásade písomné, pokiaľ sa však ukáže potreba ústneho pojednávania, mal by súd vo veci nariadiť pojednávanie. Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ súd prvého stupňa v súlade s čl. 19 ako aj úvodnými ustanoveniami Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007 postupoval tak, že aplikoval vnútroštátne procesné právo, nariadil pojednávanie a vykonal dokazovanie posudzujúc aj základný záväzkový vzťah, ktorým sa zmenka zabezpečovala, nie je možné tento procesný postup považovať za postup, ktorým by bolo porušené právo účastníka na súdnu ochranu zaručené Ústavou Slovenskej republiky. V tomto zmysle námietky žalobcu odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Pokiaľ prvostupňový súd realizoval ex offo prieskum uplatnených zmenkových nárokov aj z hľadiska samotnej kauzy, ktorá predchádzala vystaveniu zmenky, tiež nekonal v rozpore s nariadením ani v rozpore s vnútroštátnym procesným právom. Opodstatnenosť ex offo prieskumu uplatnených zmenkových nárokov vyplývajúca z povinnosti poskytnúť spotrebiteľovi ochranu bola súdom prvého stupňa presvedčivo zdôvodnená a v tomto zmysle odvolacia námietka o porušovaní rovnosti procesných strán nemôže obstať.

Záver odvolacieho súdu o tom, že súd prvého stupňa sa pri posudzovaní veci, ktorá bola predmetom konania nedopustil pochybenia, podporujú aj závery vyplývajúce zo zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo prijaté na zasadnutí dňa 20.10.2015, podľa ktorého :

„I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ predložil, že:

a) pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

b) pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť, či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich rozsah a povahu pri rešpektovaní povinností posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystavovateľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vykonávacom práve, aplikujúc správnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.“

Z dôvodov, ktoré odvolací súd uviedol, potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

Správnemu rozhodnutiu súdu prvého stupňa vo veci samej zodpovedá aj výrok o trovách konania.

O trovách konania vo vzťahu k zastaveniu konania v časti a o trovách odvolacieho konania účastníkov odvolací súd rozhodol podľa čl. 16 a 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007 tak, že náhradu trov konania vo vzťahu k zastaveniu konania v časti nepriznal, nakoľko bol to žalobca, ktorý svojim dispozičným úkonom zavinil zastavenie konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.); čo sa týka trov odvolacieho konania žalovanému ich nepriznal, nakoľko návrh na priznanie trov odvolacieho konania nebol odvolaciemu súdu predložený (§ 224 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p.) a žalobca, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný, právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.